

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 8 oktober 2018 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

een beslissing van de examencommissie ESSB, hierna: verweerder, van 8 augustus 2018.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft op 23 augustus 2018 beroep ingesteld tegen de hierboven aangeduide beslissing van verweerder. In deze beslissing heeft verweerder het verzoek van appellant om een extra herkansing voor het vak Bestuur en Democratie afgewezen. Op 27 september 2018 ontving het college het verweerschrift van verweerder. Na afloop van de zitting heeft verweerder nog een nader stuk d.d. 10 oktober 2018 overgelegd. Hierop heeft appellant gereageerd met een email van 16 oktober 2018.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 8 oktober 2018. Appellant is ter zitting verschenen. Namens verweerder waren, voorzitter examencommissie en, lid examencommissie, aanwezig.

II. Motivering

1. Appellant is in het studiejaar 2016-2017 gestart met de premasteropleiding bestuurskunde. Om te kunnen worden toegelaten tot de masteropleiding bestuurskunde dient het premasterprogramma in maximaal twee jaar te zijn afgerond. Aan het eind van het studiejaar 2016-2017 had appellant nog twee vakken openstaan, waaronder het vak Bestuur en Democratie. In het cursusjaar 2017-2018 heeft appellant het vak Bestuur en Democratie opnieuw tweemaal afgelegd, maar niet behaald.

Appellant betoogt dat een aantal studenten van verweerder een extra tentamenkans heeft gekregen teneinde het vak alsnog te behalen, terwijl het verzoek van appellant om een extra herkansing is afgewezen. Appellant betoogt dat er sprake is van ongelijke behandeling nu uit één cohort een deel van de studenten vijf kansen heeft gekregen en een ander deel vier kansen. Het niet behalen van het vak Bestuur en Democratie heeft voor appellant tot gevolg dat hij de opleiding moet beëindigen. Appellant stelt zich op het standpunt dat verweerder in haar besluit met dit voor hem zware gevolg onvoldoende rekening heeft gehouden.

Het tentamen voor het vak bestaat uit een eindwerkstuk. Appellant geeft aan dat de examinerator niet inhoudelijk heeft gereageerd op zijn commentaar op de door de examinerator gegeven feedback op het werk. Appellant zegt ook geen inzage te hebben gehad in de beoordeling van het eindwerkstuk. Hij zegt in het

duister te tasten hoe is omgegaan met zijn inhoudelijk bezwaar op de feedback. Appellant geeft aan geprobeerd te hebben contact op te nemen met de docent voor een nadere motivering, maar hij ontving daarop geen reactie. Appellant refereert aan de situatie van vorig jaar waarbij verweerder na klachten van studenten over de beoordeling van het eindwerkstuk, een herbeoordeling heeft laten uitvoeren. Appellant geeft aan dat er ook dit jaar klachten waren, waaronder van appellant, over de beoordeling van het eindwerkstuk.

2. Verweerder licht toe dat de examinerer meermaals feedback aan de studenten heeft gegeven. Voor de beoordeling van het werkstuk heeft hij een beoordelingskader gebruikt dat was afgestemd binnen de vakgroep. De examinerer heeft ook een peerreview geïnitieerd ten aanzien van zijn beoordeling. Hieruit kwam naar voren dat er sprake was van een zorgvuldige beoordeling en het vastgestelde cijfer voldoende onderbouwd was. Verweerder zag geen reden om de klachten van appellant op het punt van de beoordeling te honoreren.
Verweerder betoogt dat appellant gedurende twee jaar vier toets pogingen heeft kunnen benutten om het vak te behalen. Voor wat betreft het verzoek om een extra herkansing heeft verweerder toegelicht waarom aan sommige studenten wel een extra herkansing voor het vak Bestuur en Democratie is toegekend en aan appellant niet. Daarbij gaat het volgens verweerder om studenten in andere omstandigheden dan die voor appellant van toepassing zijn. In de zomer van 2018 werd aan 1 student op grond van de hardheidsclausule een extra herkansingsmogelijkheid toegestaan omdat deze student in zijn eerste pre-masterjaar alle andere onderdelen had behaald. Voorts kregen in de zomer van 2018 nog drie andere studenten een extra herkansingsmogelijkheid voor het vak Bestuur en Democratie. Deze drie studenten mochten -na toepassing van de hardheidsclausule in de zomer van 2017- reeds beginnen met hun masteropleiding per september 2017. Verweerder achtte het voor deze drie studenten onbillijk als zij zonder meer hun opleiding zouden moeten beëindigen vanwege het niet afronden van de pre-masteropleiding. Verweerder zegt aan appellant geen extra herkansing te hebben gegeven omdat appellant gedurende twee jaar vier toets pogingen heeft gehad om het vak te behalen.
3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Appellant stelt dat hij geen inzage heeft gehad in de beoordeling van zijn eindwerkstuk noch van de examinerer een motivering heeft ontvangen van het aan hem toegekende cijfer. Verweerder heeft niet weersproken dat er geen inzage heeft plaatsgehad.

Naar het oordeel van het college heeft appellant geen, althans onvoldoende gelegenheid gekregen om een nadere toelichting op de beoordeling te krijgen. Ondanks het feit dat appellant zich tot de examinerer heeft gewend, heeft hij geen nadere motivering ontvangen. Dat uit een peerreview naar voren zou zijn gekomen, zoals verweerder heeft betoogd, dat de beoordeling zorgvuldig is geweest, kan niet afdoen aan het feit dat de motivering van de beoordeling voor appellant gebrekkig is en onvoldoende transparant. Daarmee is het door appellant behaalde cijfer naar het oordeel van het college ondeugdelijk gemotiveerd en is het administratief beroep van appellant op grond van het motiveringsbeginsel gegrond.

Het college heeft verder kunnen vaststellen op grond van informatie in de brief

van verweerder van 10 oktober 2018 dat verweerder aan een drietal studenten een extra herkansing voor het vak Bestuur en Democratie heeft toegekend, omdat verweerder het onbillijk achtte voor deze studenten dat zij hun opleiding zouden moeten beëindigen vanwege het niet afronden van de pre-masteropleiding. Voor deze drie studenten, die reeds zijn gestart met de masteropleiding, was het onderhavige vak nog het enige openstaande vak van de pre-masteropleiding, welk vak zij na vier toets pogingen in twee jaar niet hebben behaald. Voor appellant is het vak Bestuur en Democratie na vier toets pogingen in twee jaar eveneens het laatste nog openstaande vak van de pre-masteropleiding. Dat verweerder het verzoek van appellant om een extra herkansing voor genoemd vak heeft afgewezen komt naar het oordeel van het college in strijd met het gelijkheidsbeginsel. Het college neemt daarbij in beschouwing dat appellant eveneens de opleiding zal moeten beëindigen vanwege het niet afronden van de premaster. Aan het gegeven dat de drie andere studenten in de masterfase van de opleiding zitten -wat daarvan verder ook zij- kan naar het oordeel van het college niet die conclusie worden verbonden die verweerder daaraan verbindt. Temeer niet daar het niet behalen van het vak Bestuur en Democratie ook voor appellant, evenals dat het geval is voor de andere drie studenten, tot gevolg heeft dat hij de opleiding moet beëindigen vanwege het niet afronden van de premaster. Evenals appellant hebben deze drie studenten na vier toets pogingen in twee jaar tijd het vak niet behaald.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant gegrond, vernietigt het bestreden besluit en draagt verweerder op om met inachtneming van de overwegingen van het college binnen drie weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen.